

A fehér sál

Több alkalommal vittem már viselt, de nem elhordott ruhákat, kosztümöket egy ismerős asszonynak, aki gyűjt minden használható darabot. Erdélybe, Kárpátaljára és még én nem tudom hová továbbítja az arra rászorulóknak. Legutóbb egykori munkaruháimat, fehér nadrágokat és munkaköpenyt adtam oda. Nyugdíjas vagyok, ezekre már többé nem lesz szükségem. Hozzájuk tettem még két darab fehér kasmír sálát is. Az egyik színes, török mintás volt, a másik apró kis rózsákkal díszített. Úgy találtam, fiataloknak való az ilyen mintájú sál, én is fiatal koromban viseltem. Bár átment az agyamon, hogy talán még megtarthatnám magamnak itthonra, ha fáj a torkom, használhatnám. Aztán elvettem a gondolatot, mondván magamban, van sok másik sálam is, miért pont ezek kellenének. Így hát annak rendje-módja szerint megváltam tőlük.

Jött a Simon-Júda vásár rengeteg árukinálattal. Az egyik sátonnál megakadt a szemem egy szép, tiszta fehér kasmír sálon. Gondolkodtam felette, de nem vettem meg, hisz van még rá lehetőségem másik napokon is, a vásár több napig tart. Másnap megálltam érte, de már eladták. Mindenféle volt, csak olyan nem, ami nekem tetszett volna.

A vásár elmúltával betévedtem egy újonnan nyílt ruhaüzletbe, és megláttam ott egy klasszikus szabású, sötétszürke kosztümöt, amelyet már három éve keresek. Nem volt nálam elég pénz, ezért mondtam a nagyon készséges és kedves elárusító nőnek, hogy másnap majd eljövök érte. Úgy is történt, de mocorgott bennem a kívánság, hogy ehhez a kosztümhöz megfelelő színösszeállítású blúz vagy pulóver is kellene, vagy mindkettő. Jobban körülnéztem az üzletben, és láttam ezt is, azt is. Persze, pénzt csak a kosztümre vittem magammal. Megegyeztem az elárusító nővel, hogy eljövök és megveszem a hozzá való pulóvert is. A blúzt is felpróbáltam, de az nagynak bizonyult, viszont megígérte, hogy rendel kisebb számot is. Másnap elmentem a pulóverért, most már vittem magammal több pénzt, mert láttam, hogy csupa olyan áru van az üzletben, ami az én ízlésemnek is megfelel. Ráadásul még megláttam egy közepméretű barna táskát is, amire szintén szükségem volt. Megvettem azt is. Már távozni készültem, amikor megakadt a szemem egy szép, egyszínű fehér kasmír sálon, vagy mérete szerint inkább stólán. Szinte szégyeltem mondani, hogy nekem még az is kellene. Persze, a hölgy azonnal levette az akasztóról és megmutatta. Mondtam, hogy talán majd legközelebb megveszem. Ő azonban készségesen a kezembe adta, hogy fogadjam el ajándékuul tőle és a párjától, akivel

együtt vezetik a boltot, mivel minden alkalommal vásároltam tőlük valamit.

Szokatlan volt számomra ez a gesztus. Mondtam, hogy én ingyen nem kívánom, de ők erősködtek, hogy nagyon szívesen adják, legyen máskor is szerencsénk, viseljem egészséggel. Meglepődtem a nagyvonalúságukon, megköszöntem és távoztam.

Otthon elgondolkodtam az eseten. Lám, lám, milyen a sors, mindenkinek mindent valamilyen módon visszaad – jót, rosszat egyaránt.

Nevessetek egy keveset

Kedves keresztgyerekem, Elemér és testvérem, Ede!

Levelém érkezésével szeretettel kérlek Benneteket, gyertek el szeptember elsején délben Szegedre. Élelmet nem kell venni, ebédeteket megrendeltem Nektek, feleségeteknek és gyermekeknek. Legyetek kedvesek és délben jelenjétek meg, ne késsetek el! Percenként lesem érkezéseteket, de nem mehetek elétek, mert tehetetlen lettem. Ennek ellenére veletek leszek, és ebéd végeztével megrendezhetnénk egy zenés estét gyerekekkel. Gyerekek zeneérzéke teljesen lehangol engem, mert remek tehetségek. Nem kell elfecséreljék e képességet, menjenek el zene-képzésre, esetleg Pestre egyetemre.

Kedvencem, Emese szépen énekel. Kellemes élményt jelentene nekem részvétele és jelleme. Ne legyetek ezért féltékenyek egy cseppet sem. Ez nem egy veszélyes helyzet. Esetleg nem felel meg? Legfeljebb elmegy. Nem lesz kellemetlen érzés részére sem, értelmes, nem neheztel meg érte.

Gyerekek! Szentelene, nevetelene és engedtelene ne legyetek, mert nem szeretném egy zsémbes vénember szerepét éreztetni Veletek. Félek, megmérgekedhetek és megfenyegethetlek, esetleg elfenekelhetlek Benneteket, és ezért kedvesegetek lesztek, ez nem lenne kellemes Nektek sem és nekem sem.

Estebédnél telhetelene ne legyetek, mert még megbetegedhetek, esetleg éjféltre teljesen lerészegedtek, és nem lesz épség Benneték. Ne kelljen szégyenkezni értetek és helyettetek. Reggelre éberrel keljétek és elmehetetek.

Ne essen neheztetekre levelém értelmezése és elemzése, ne nehezteljétek meg érte. Remélem elnyertem tetszéséteket, nem leszek ellenszenves Nektek, és nem lesz ellenvetésetek kérelmemmel szemben.

Gyenge érlelmeszedésem révén egészségem teljesen ellehetelenedett. Egészében véve elnyekeregtem Nektek egy kérésemet, melynek lényege – szeretlek Benneteket.

Gyertek el!